

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 788 din data de 06.11.2019

Dosar nr.: 20/2019

Petiția nr.: 180/16. 01.2019

Petent: Colegiul Medicilor Veterinari

Reclamat: Agenția Națională a Funcționarilor Publici

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Obiect: Încălcarea dreptului la libera asociere în cazul medicilor veterinari, funcționari publici

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

Colegiul Medicilor Veterinari cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 105, sector 5

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

Agenția Națională a Funcționarilor Publici cu sediul în București, Bd-ul Mircea Vodă nr. 44, tronsonul III, intrarea C, sectorul 3

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor cu sediul în București, Piața Presei Libere nr. 1, Corp D1, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă încălcarea dreptului la libera asociere în cazul medicilor veterinari funcționari publici.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 180/25.02.2019 a fost citat petentul, iar prin adresele înregistrate sub nr. 936/25.02.2019 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 19.03.2019. Prin citație a fost invocată excepția de necompetență a CNCD raportat la obiectul petiției, cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 935/25.02.2018 se solicită un punct de vedere Autorității Naționale de Integritate, referitor la aspectele semnalate de petent.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 1320/15.03.2018 partea reclamată Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor comunică că își menține punctul de vedere transmis anterior, pentru punctul de vedere solicitat în anul 2018.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 1418/19.03.2018 partea reclamată ANFP comunică că își menține punctul de vedere transmis anterior, pentru punctul de vedere.

10. La termenul stabilit, la ședința de audieri a fost prezent petentul, reprezentat prin președinte...

11. Punctele de vedere ale părților reclamate sunt comunicate petentului prin adresa înregistrată sub nr. 1684/01.04.2019.

12. Petentul depune concluzii înregistrate sub nr. 1546/26.03.2018, iar prin adresa înregistrată sub nr. 2327/23.04.2019 se depun completări la concluziile scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

13. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 180/16.01.2019, petentul învederează că prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează obligația suspendării calității de membru al Colegiului Medicilor Veterinari pentru medicii veterinari care dețin funcții publice, constituie o gravă încălcare a dreptului la libera asociere a acestora.

14. Totodată, Colegiul Medicilor Veterinari este discriminat în raport cu alte asociații profesionale (spre exemplu: Asociația generală a medicilor veterinari) întrucât, potrivit art.16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998, medicii veterinari funcționari publici sunt obligați să se suspende doar din Colegiul Medicilor Veterinari, acesta fiind în mod expres menționat, nu și din alte asociații profesionale.

15. Contrar celor afirmate în punctul de vedere comunicat de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, punct de vedere pe care Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și l-a însușit fără a-l verifica, Colegiul Medicilor Veterinari nu este "un organism de evidență și gestiune a medicilor veterinari care exercită o profesie liberală", ci este forul profesional al tuturor medicilor veterinari care își exercită profesia în România.

16. Se solicită cercetarea celor sesizate, încălcarea dreptului la libera asociere în cazul medicilor veterinari funcționari publici, drept garantat tuturor cetățenilor prin Constituție, Convenția europeană a drepturilor omului și Carta drepturilor fundamentale ale UE, precum și cercetarea discriminării Colegiului Medicilor Veterinari în raport cu alte asociații profesionale din domeniul veterinar, precum și cu alte instituții de interes public similare.

17. În cadrul ședinței de audieri din data de 19.03.2019, petentul respinge excepția de necompetență invocată din oficiu, prin citație, solicitându-se o soluționare a petiției pe fond.

18. Se solicită depunerea de înscrisuri, statut, împuternicire sau alte înscrisuri din partea Colegiului medicilor veterinari și se precizează că acesta este un organism profesional așa cum este Baroul avocaților sau Colegiul medicilor umani.

19. Se învederează că există 2 aspecte:

- profesia de medic veterinar este discriminată comparativ cu profesia de medic uman, de arhitect sau consilier juridic care este funcționar public, categorii profesionale care au dreptul de a face parte din organizații profesionale (ex: medici umani care sunt funcționari publici și sunt membrii ai colegiului uman nu au nici o interdicție prin lege, nu le spune legea să se suspende)
- în cadrul profesiei se produce o discriminare prin faptul că dacă medicii veterinari funcționari publici care doresc să se înscrie în orice altă asociație o poate face,

dar nu în Colegiul medicilor veterinari (ex: 32 de directori de DVSV sunt președinți de asociație de filială și sunt declarați compatibili, conform ANI).

20. Prin concluziile scrise, înregistrate sub nr. 1546/26.03.2019, în conformitate cu prevederile art.1 alin.(1) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, profesia de medic veterinar este o profesie liberală și independentă, cu organizare autonomă reglementată. Ea este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei, în cadrul forului profesional reprezentat de Colegiul Medicilor Veterinari.

21. Se solicită să se constate că:

1. încălcarea dreptului medicilor veterinari care dețin funcții publice la libera asociere, întrucât prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 155/2018, le interzice să aibă calitatea de membri activi ai Colegiului Medicilor Veterinari;
2. există o discriminare a Colegiului Medicilor Veterinari în raport cu alte asociații profesionale din domeniul veterinar (ex: Asociația generală a medicilor veterinari) sau din alte domenii (ex: Colegiul Medicilor din România, Ordinul Arhitecților etc), generată tot de articolul menționat anterior.

22. În susținerea afirmațiilor, se atașează răspunsurile pe care Colegiul Medicilor Veterinari le-a primit de la Agenția Națională de Integritate precum și Raportul de evaluare pe care Inspekția de Integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate l-a întocmit cu privire la un medic veterinar care deținea atât funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cât și funcția de președinte al unei filiale județene a Colegiului Medicilor Veterinari.

23. Agenția de Integritate a concluzionat că, deținerea calității de funcționar public simultan cu calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari nu generează o situație de incompatibilitate și că, funcționarii publici pot să exercite activități în alte domenii de activitate din sectorul privat, dacă aceste activități nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public.

24. Se depun înscrisuri (punct de vedere emis de CNCD, adrese ANI privind inexistența unor situații de incompatibilitate, raport evaluare ANI, statutul medicului veterinar).

Susținerile părții reclamate Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

25. Prin punctul de vedere depus și înregistrat sub nr. 1320/15.03.2019, partea reclamată comunică că instituția își păstrează punctul de vedere transmis anterior, prin care se arată că în conformitate cu atribuțiile Colegiului Medicilor Veterinari, acesta nu poate fi încadrat în accepțiunea organizațiilor profesionale sau a altor organizații având ca scop protejarea intereselor profesionale, având în vedere că acesta este un organism de evidență și gestiune a medicilor veterinari care exercită o profesie liberală. Pe cale de consecință, în situația în care un medic veterinar înscris în Colegiul Medicilor Veterinari este numit într-o funcție publică, acestuia este firesc să i se suspende calitatea de membru din Colegiul medicilor Veterinari cu toate drepturile și obligațiile ce decurg de aici. În ipoteza în care fiind funcționar public, un medic veterinar dorește să se înscrie în Colegiu, reglementarea poate prevedea soluția înscrierii cu consecința suspendării imediate. Această suspendare are scopul de a preîntâmpina starea de incompatibilitate cu funcția publică dobândită și constituie o măsură care întregește statutul juridic al medicului veterinar.

Susținerile părții reclamate Agenția Națională a Funcționarilor Publici

26. Prin punctul de vedere depus și înregistrat sub nr. 1418/19.03.2019, partea reclamată comunică că instituția își păstrează punctul de vedere transmis anterior, prin care se arată că în conformitate cu dispozițiile art. 22 alin. (1) lit. c) din acest act normativ, ANFP monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice, Agenția Națională de Integritate având competențe specializate referitoare la exercitarea de responsabilități în evaluarea incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla funcționarii publici.

VI. Motivele de fapt și de drept

27. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă ca fiind discriminatorii conținutul prevederilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

28. **În drept**, potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.

29. Referitor la excepția de necompetență a C.N.C.D. cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii., invocată din oficiu, Colegiul director urmează să o respingă și va admite excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pe motivul că o eventuală constatare a unei fapte de discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008 și va emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

30. **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele: „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării» iar, potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire

la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competențele Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

31. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un **punct de vedere**, conform prevederilor art. 18, alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, care prevede „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”, astfel:

PUNCT DE VEDERE

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

[...]

(3) *Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.*

(4) *Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.*

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

În orice caz supus analizei Colegiului director în ceea ce privește posibila încălcare a principiului egalității, acesta analizează dacă în cazul semnalat se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările ulterioare, republicată;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul director, examinând conținutul petiției raportat la legislația în vigoare, apreciază că există o situație discriminatorie, așa cum este definită aceasta de reglementările O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările ulterioare, republicată. Prevederile privind incompatibilitatea au caracter discriminatoriu în condițiile în care nu există o justificare obiectivă și o prezentare completă a incompatibilităților.

Din interpretarea prevederilor legale incidente¹, se opinează că deținerea calității de medic veterinar – membru al Colegiului medicilor veterinari și exercitarea calității de funcționar public, sau deținerea calității de funcționar public simultan cu calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari, nu generează o situație de incompatibilitate.

Totodată, există o diferențiere între medicii veterinari și consilierii juridici, aceștia din urmă putând face parte din Colegiul consilierilor juridici, chiar dacă dețin calitatea de funcționar public.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției de necompetență a C.N.C.D, cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, invocată din oficiu;
2. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D., potrivit Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale;

¹ Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

3. Emiterea unui punct de vedere de specialitate;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

Motivată și tehnoeditată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.